Dosar penal nr. 1-517/2024
Nr. PIGD 1-24071344-09-1-01072024

SENTINŢĂ
În numele Legii

23 iulie 2026
mun.Bălți

Judecătoria Bălţi (sediul central), în componenţa:
Preşedintelui şedinţei de judecată, judecător Igor Mozgovoi
Grefieri: Daniela Lesnic, Veronica Levinţa, Alexandru Nicov, Constanţa Rusu
Cu participarea:
Procurorului Oleg Reaboi
Avocatului Tatiana Guțu
Inculpatului Sergiu Gîlcă
Părţii vătămate *****

examinând în şedinţă de judecată publică, în procedură generală, cauza penală de învinuire a lui

Gîlcă Sergiu *****, anul naşterii *****, cetăţean al Republicii Moldova, originar şi domiciliat în mun.*****. str.*****, ***** căsătorit,***** studii medii, IDNP *****, anterior judecat,

în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal,
Termenul de examinare a cauzei: 01.07.2024 - 23.07.2026.
În baza materialelor din dosar şi a probelor administrate în şedinţa de judecată, instanţa de judecată,

C O N S T A T Ă:

1. Inculpatul **Gîlcă Sergiu**, la 16.05.2024 aproximativ la ora 19.30, aflâudu-se în strada Cahul, în preajma imobilului nr. 103, mun. Bălți, loc care se atribuie conform art. 131 şi art. 134/7 din Codul penal al Republicii Moldova, la un loc de utilizare publică, fiind accesibil pentru toţi şi deschis publicului, din intenţii huliganice, încălcând ordinea publică, care s-a manifestat prin încălcarea normelor de drept şi morale de

comportare în societate şi exprimând lipsă de respect fată de societate și faţă de alte persoane ce se aflau în locul dat la momentul respectiv, având un comportament obraznic, a provocat un conflict neîntemeiat cu cet.********** a.n., în procesul căruia, în văzul altor persoane, l-a lovit cu pumnul în regiunea pieptului şi în regiunea capului cauzându-i durerei fizice.

Conform raportului de constatare nr.202410P0198 din 17.05.2024 s-a stabilit că la examinarea medico-legală a cet.***** s-au depistat o echimoză pe cutia toracică, ce a fost produsă prin acţiunea traumatică directă cu obiect contondent dur cu suprafaţa de interacţiune limitată, se califică ca vătămare neînsemnată a integrităţii corporale sau a sănătăţii.

Conform raportului de expertiză judiciară nr.202410D0267 din 07.06.2024, s-a stabilit la cet. *****o echimoză în regiunea subscapulară pe dreapta de formă ovală dimensiunea 2.3x2.5 cm de culoare bordo-roşietică se califică ca vătămare neînsemnată a integrităţii corporale sau a sănătăţii. Echimoza a fost produsă prin acţiunea traumatică directă cu obiect contondent dur cu suprafaţa de interacţiune limitată, cum ar fi pumn, cot, etc.

2. Inculpatul Gîlcă Sergiu, fiind audiat în cadrul şedinţei de judecată din 08.04.2026, a declarat că, învinuirea îi este clară, relatează că, vina nu recunoaște, la data de 16.05.2024, a invitat niște prieteni în ospeție, deoarece era ziua lui, aflîndu-se pe str.***** mun.*****, ieșind din casă a auzit niște strigăte din partea unui bărbat necunoscut, care făcea gălăgie și striga să deschidă poarta la vecinii unde se ocupă cu reparația automobilelor. Bărbatul striga necenzurat, el i-a făcut observații, să-și dea seama că în peajmă sunt copii. Deoarece acest bărbat nu reacționa, i-a făcut observații de câteva ori. La fel și cumătrul lui, ***** i-a făcut observații. S-a enervat din motiv că copilul lui de 6 ani repeta cuvintele necenzurate spuse de acel bărbat și la care a spus că va chema poliția, însă a fost trimis de către acesta. A apelat poliția, însă i-a fost comunicat că nu este nici un echipaj liber. Deoarece persoana respectivă dorea să fugă și îl împingea, el tot îl împingea, însă bătaia nu a avut loc. La sosirea poliției el a trecut testul Drager, care a arătat concentrația de alcool de 0 mg/l, iar persoana în cauză avea 0,43 mg/l. La întrebările apărătorului a răspuns că s-a apropiat de acel bărbat ca să nu strige, când a văzut că nu are cu cine vorbi, a chemat poliția. A concretizat că persoana respectivă era cu mîna în ghips și el nu putea să-l lovească.

3. Deşi inculpatul Gîlcă Sergiu nu recunoaşte vina în săvîrşirea infacţiunii incriminate prin actul de învinuire, vinovăţia acestuia integral este demonstrată prin probele administrate şi cercetate în cadrul şedinţei de judecată după cum urmează.

Fiind audiată partea vătămată*****, în şedinţa de judecată din 19.03.2025, care prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, la întrebările adresate a comunicat că, în luna mai 2024 a fost la o ceremonie de înmormîntare, după care s-a deplasat la un cunoscut, la un service auto de pe str *****mun.Bălți pentru organizarea mesei de pomenire. Cînd a ieșit din

service auto, deplasîndu-se spre magazin după apă, a fost strigat de un bărbat necunoscut, care peste un timp s-a apropiat de el și a început să-l numească cu cuvinte necenzurate, să-i întindă hainele. Din urma lui a venit o doamnă, consideră că este mama acestuia. Comunicîndu-i persoanei că are nevoie de apă, a încercat să se deplaseze, însă acesta și o doamnă în vîrstă au început să-l întindă de haine și nu-i permiteau să plece.

Acest domn i-a aplicat cîteva lovituri, avînd mîna dreaptă în gips, a fost smuls ghipsul de pe mînă. Toate aceste acțiuni au durat aproximativ 40 de minute. Peste puțin timp a sosit un echipaj de poliție. Deoarece i-a stat rău a chemat și ambulanța. Cazul dat a fost filmat cu telefonul lui, la fel, poate fi confirmat și de către *****și *****. La întrebările procurorului a comunicat că nu cunoaște motivul din care era atacat, însă cunoaște că cazul este legat de service auto, care aparține lui *****. Echimozele au apărut în urma atacurilor domnului, care l-a îmbrîncit. Anterior nu cunoștea pe dl Gîlcă. Nu l-a lovit înapoi, deoarece mîna era în giips, el i-a smuls și giipsul. La întrebările avocatului a răspuns că nu a lovit în porțile lui Gîlcă. Nu a utilizat cuvinte necenzurate, iar voce tare a folosit deoarece așa este vocea lui. Vocea lui s-a auzit afară deoarece era cald și fereastra la service auto era deschisă. Inculpatul locuiește la 200 metri de la service auto. Pe cazul dat a fost atras la răspundere contravențională pe art.354 Cod contravențional.

Inculpatul l-a lovit în piept și în regiunea capului cu pumnul, i-a scos gipsul de pe mînă pe care el l-a pus înapoi. În drum a ieșit și o doamnă în vîrstă, bănuiește că este soția lui.

Fiind audiat martorul ***** în şedinţa de judecată din 25.06.2025, care prin expunerea factologică, după depunerea jurămîntului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, la întrebările adresate a comunicat că, la data de 16.05.2024 era ziua soțului Gîlcă Sergiu, au venit prietenii, toți se aflau în foișor, dar ea a rămas la bucătărie. La un moment dat a auzit gălăgie, a ieșit afară și a înțeles că gălăgia vine de la vecinul ***** care este stăpînul unui servise auto. A observat că o persoană bătea într-un butoi, iar soțul Gîlcă Sergiu cu un prieten încercau să-l liniștească. Apoi s-a făcut liniște, peste un timp persoana respectivă iarăși făcea gălăgie, vorbea cu cuvinte necenzurate, pe care a început să le repete și copilul. Între soțul și persoana dată s-a început conflictul verbal. Ea și soacra ei au fost numite cu cuvinte necenzurate de către această persoană. Soțul a chemat poliția. ***** a văzut că persoana respectivă filmează tot ce se întîmplă și a început și ea să filmeze. Bătaia nu a avut loc, au fost îmbrînceli. La întrebările avocatului a răspuns că de la poliție a aflat că persoana este *****. Soțul îl ținea pe *****pînă cînd va veni poliția. Cu vecinul ***** sunt în relații ostile.

Fiind audiat martorul *****, în şedinţa de judecată din 03.07.2025, care prin expunerea factologică, după depunerea jurămîntului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, la întrebările adresate a comunicat că, era ziua de naștere a lui Gîlcă Sergiu. Au auzit o lovitură puternică și o gălăgie. Peste un timp iar a fost auzită o lovitură și cuvinte necenzurate. Copilul familiei Gîlcă repeta cuvintele necenzurate pe

care auzea. Cînd a văzut că acea persoană filma, a început și ea să filmeze, apoi a intrat în casă deoarece copilul plîngea. A auzit cum Serghei îl liniștea pe acea persoană, îi spunea că vine poliția. Din casă a văzut cum a venit poliția și ambulanța. La întrebările avocatului a comunicat că nu a văzut ca Gîlcă să-l lovească pe*****. Alte persoane în preajmă nu erau.

Fiind audiat martorul ***** în şedinţa de judecată din 03.07.2025, care prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, la întrebările adresate a comunicat că, în luna mai 2024, într-o zi a auzit glasul lui Gîlcă Sergiu, striga în fața lui Gratii, îl oprea, îl întindea. Ulterior a venit poliția și ambulanța. *****i-a arătat că buzunarul de la blugi era rupt și avea un hematom din partea de la inimă. A văzut cum ei se întindeau, dar bătaia nu a văzut. A înțeles că Gratii a ieșit afară și vorbea la telefon, iar Gîlcă i-a făcut observații și a ieșit să-l oprească deoarece trebuia să vină poliția. La întrebările avocatului a răspuns că Gîlcă și *****nu au mai avut conflicte. Haina lui *****nu era ruptă cînd a ieșit de la dînsul, era cu mîna în gips. A auzit cum Gîlcă a strigat lui *****ca să stă pe loc, nu a văzut momentul, dar a auzit gălăgia.

Fiind audiat martorul ***** în şedinţa de judecată din 08.07.2025, care prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, la întrebările adresate a comunicat că, Gîlcă Sergiu este fiul ei. La 16.05.2024 era ziua de naștere a fiului. După gardul gospodăriei unde se aflau erau bărbați care vorbeau necenzurat și fiul ei i-a făcut observații, i-a spus că va chema poliția. Gratii se ducea la magazin, iar fiul Gîlcă i-a zis că nu se duce nicăieri deoarece a chemat poliția. La întrebările avocatului a declarat că cînd fiul a ieșit din ogradă, ea se afla în drum împreună cu ei. Între partea vătămată și fiul ei nu a fost bătaia, ei numai s-au numit între ei. Gîlcă Sergiu l-a apucat de mînă pe *****, el era cu mîna în gips. La întrebările procurorului a comunicat că totul s-a întîmplat după orele 17:00. Cunoaște că ***** a filmat cazul dat.

Fiind audiat martorul *****în şedinţa de judecată din 25.06.2025, care prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, la întrebările adresate a comunicat că, este cunoscut cu Gîlcă Sergiu, la care a venit să-l felicite cu ziua de naștere împreună cu familia. În timp ce se afla în curtea casei, a auzit cum o persoană striga față de soția și copiii care se jucau în curte. Gîlcă Sergiu i-a făcut observație cu un ton ridicat. Ulterior partea vătămată a chemat poliția. S-a constatat că ***** avea alcool în sînge, i-a fost întocmit proces-verbal contravențional, fiindu-i aplicată sancțiune sub formă de amendă, după care a fost eliberat. Consideră că partea vătămată îl provoca pe Gîlcă, care l-a îmbrîncit de cîteva ori.

Fiind audiat martorul***** în şedinţa de judecată din 27.11.2025, care prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, la întrebările adresate a comunicat că, într-o zi, nu ține minte

care, a intrat la un service auto, la un cunoscut cu numele Valentin, unde a venit și**********care s-a pornit la magazin și în acest timp s-a luat la ceartă cu vecinul Gîlcă Sergiu, îmbrîncindu-se reciproc. Gîlcă Sergiu l-a lovit pe *****de mai multe ori, care avea mîna în gips, însă nu a văzut careva leziuni corporale. Peste un timp a venit poliția. Lui *****i-a fost rupt gipsul de la mînă și buzunarul de la pantaloni. După ce a venit ambulanța el a plecat. Totul se petrecea la o distanță de 10-15 metri de la locul, unde se afla el și se vedea clar ce se întîmplă. Nu poate spune dacă *****a servit băuturi alcoolice. Nu-și amintește care din mîinile lui *****era în gips.

Vina inculpatului de asemenea se dovedeşte şi prin mijloacele de probă sub formă de înscrisuri cercetate în cadrul ședinței de judecată, precum:

- procesul-verbal de cercetare la faţa locului din 16.05.2024 din care rezultă că partea vătămată a fost maltratată şi i-au fost rupt blugii de către învinuit (anexate pozele) /f.d. 5-6/;
- procesul-verbal de audiere a victimei***** din 16.05.2024 din care rezultă că partea vătămată a fost maltratată şi i-au fost rupt blugii de către învinuit /f.d. 7/;
- raportul de constatare nr.202410P0198 din 17.05.2024 /f.d. 9-10/;
- procesul-verbal de consemnare a declaraţiilor lui *****din 27.05.2024 din care rezultă că partea vătămată a fost maltratată şi i-au fost rupt blugii de către învinuit /f.d. 11/;
- procesul-verbal de consemnare a declaraţiilor lui ***** din 27.05.2024 din care rezultă că partea vătămată a fost maltratată şi i-au fost rupt blugii de către învinuit /f.d. 13/;
- procesul-verbal de consemnare a declaraţiilor lui ***** din 27.05.2024 din care rezultă că partea vătămată a fost lovită cu pumnul de către învinuit /f.d. 14/;
- procesul-verbal de ridicare din 29.05.2024 de la partea vătămată a 4 secvenţe video /f.d. 32/;
- procesul-verbal privind vizionarea înregistrării video din 30.05.2024 prin care se atestă faptul conflictului dintre partea vătămată şi învinuit /f.d. 51-54/;
- raportul de expertiză judiciară nr.202410D0267 din 07.06.2024 /f.d. 61-62/.

4. Probele relevate şi cercetate supra sînt admisibile, dat fiind că sunt administrate în conformitate cu prevderile codului de procedură penală.

Instanţa reiterează că jurisprudenţa CtEDO a statuat în cauza „Prince HansAdam II de Liechtteinstein vs. Allemagne din 17 ianuarie 2001" că statele semnatare şi-au asumat obligaţii de natură să asigure ca drepturile garantate de Convenţie să fie concrete şi efective, nu teoretice şi iluzorii, iar cele cuprinse în art. 6 au tocmai acest scop: efectivitatea dreptului la un proces echitabil, impunându-se statelor o obligaţie de rezultat: adoptarea în ordinea juridică internă a măsurilor corespunzătoare şi a mijloacelor necesare realizării acestei obligaţii.

Conform art. 6 alin. (1) din Codul penal, persoana este supusă răspunderii penale şi pedepsei penale numai pentru fapte săvârşite cu vinovăţie.

În conformitate cu art. 51 Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârşirea infracţiunii prevăzute de legea penală.

Conform art. 52 alin. (1) din Codul penal se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă.

În corespundere cu art. 113 alin. (2) din Codul penal, calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Conform art. 99 alin. (2) din Codul de procedură penală, probele administrate se verifică şi se apreciază de către instanţa de judecată.

În conformitate cu art. 101 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu prevederile art. 384 alin. (1) şi (4) Cod de procedură penală, instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Instanţa îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.

Astfel, instanţa de judecată apreciază că în speţă a fost demonstrată incontestabil, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, prin suficiente probe directe, utile şi veridice, care în ansamblu coroborează între ele, vinovăţia inculpatului în comiterea infracţiunii incriminate, iar acţiunile acestuia corect au fost încadrate conform prevederilor art. 287 alin. (1) Cod penal - huliganismul, adică acţiunile intenţionate care încalcă ordinea publică, care prin conţinutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.

5. Cu referire la temeiul juridic al răspunderii penale, instanța reține că infracțiunea prevăzută de art. 287 Cod penal ocrotește un obiect juridic special complex. Obiectul juridic principal îl constituie relațiile sociale privind ordinea publică și regulile de conviețuire socială, iar obiectul juridic secundar îl formează relațiile sociale referitoare la integritatea corporală, sănătatea și libertatea psihică a persoanei, valori care pot fi lezate prin modalitatea concretă de manifestare a actelor huliganice. În speță, potrivit acuzației formulate, conduita imputată inculpatului este susceptibilă să aducă atingere atât ordinii publice, cât și integrității corporale a persoanei vătămate, motiv pentru care instanța va analiza în continuare dacă ansamblul probelor administrate demonstrează întrunirea tuturor elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, în limitele acuzației formulate prin rechizitoriu.

Concomitent, instanţa constată că, potrivit limitelor acuzaţiei formulate prin rechizitoriu, latura obiectivă a infracţiunii imputate urmează a fi analizată exclusiv prin prisma modalităţii normative reţinute de acuzare, şi anume a acţiunilor intenţionate care încalcă ordinea publică şi care, prin conţinutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită. În consecinţă, instanţa va verifica dacă ansamblul probelor administrate demonstrează că acţiunile inculpatului au depăşit limitele unui simplu conflict interpersonal şi au constituit o manifestare vădită de sfidare a regulilor elementare de convieţuire socială, aptă să aducă atingere ordinii publice în accepţiunea art. 287 alin. (1) Cod penal.

Această delimitare prezintă o importanță esențială, întrucât existența unui conflict interpersonal, chiar soldat cu acte de violență, nu conduce în mod automat la întrunirea elementelor constitutive ale infracțiunii de huliganism, fiind necesar ca probele administrate să demonstreze că acțiunile inculpatului au depășit sfera conflictului individual și au dobândit semnificația unei manifestări de sfidare a ordinii publice și a regulilor fundamentale de convieţuire socială.

Sub acest aspect, instanţa reţine că infracţiunea de huliganism protejează relaţiile sociale privind ordinea publică, înţeleasă ca ansamblul regulilor juridice şi morale care asigură desfăşurarea normală a vieţii sociale, respectul reciproc dintre membrii societăţii, liniştea publică şi posibilitatea fiecărei persoane de a-şi exercita drepturile într-un climat de securitate şi convieţuire civilizată. Încălcarea ordinii publice presupune o conduită care depăşeşte sfera unui simplu diferend dintre persoane şi dobândeşte o rezonanţă socială prin modul ostentativ în care sunt nesocotite regulile fundamentale de comportament în societate.

Raportând aceste considerente la circumstanţele cauzei, instanţa reţine că acţiunile imputate inculpatului s-au desfăşurat pe strada Cahul din mun. Bălţi, într-un loc accesibil publicului, în prezenţa mai multor persoane, împrejurări care permit evaluarea conduitei sale şi din perspectiva impactului acesteia asupra ordinii publice. Totodată, simpla împrejurare că fapta a fost săvârşită într-un loc public nu este suficientă prin ea însăşi pentru întrunirea elementelor constitutive ale infracţiunii de huliganism, fiind necesar ca ansamblul circumstanţelor cauzei să demonstreze că acţiunile inculpatului, prin conţinutul lor, au exprimat o obrăznicie deosebită şi o lipsă vădită de respect faţă de regulile de convieţuire socială.

Sub aspectul laturii subiective, infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal se săvârșește numai cu intenție directă, autorul conștientizând caracterul acțiunilor sale, prevăzând că acestea sunt de natură să încalce ordinea publică și urmărind producerea unei asemenea stări de fapt. Totodată, această infracțiune presupune existența unui motiv huliganic, înțeles ca o manifestare de sfidare a regulilor elementare de convieţuire socială și de lipsă vădită de respect față de societate, iar nu doar existența unei ostilități personale față de victimă.

Subiectul infracţiunii prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal, este persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârşirii infracţiunii a împlinit vârsta de 16 ani.

5.1.În continuare, instanța urmează să stabilească dacă acțiunile inculpatului au fost determinate exclusiv de conflictul interpersonal existent ori dacă acestea au depășit această sferă și au reprezentat expresia unei atitudini de sfidare față de ordinea publică și normele fundamentale de conviețuire socială.

În vederea verificării întrunirii elementelor constitutive ale infracțiunii imputate, instanța urmează să stabilească situația de fapt rezultată din ansamblul probelor administrate și cercetate nemijlocit în ședința de judecată, apreciate atât individual, cât și în coroborarea lor reciprocă, potrivit dispozițiilor art. 101 Cod de procedură penală. În acest exercițiu de evaluare, instanța nu este ținută să acorde o valoare probatorie prestabilită niciunui mijloc de probă, ci este obligată să examineze coerența internă a fiecăruia, concordanța dintre acestea și compatibilitatea lor cu celelalte circumstanțe obiective ale cauzei, în vederea stabilirii adevărului judiciar.

Sub acest aspect, din coroborarea declarațiilor părții vătămate, ale martorilor audiați, a rapoartelor medico-legale, a proceselor-verbale de cercetare la fața locului, de ridicare și vizionare a secvențelor video, precum și a celorlalte înscrisuri administrate în cauză, instanța stabilește că între inculpatul Gîlcă Sergiu și partea vătămată***** s-a produs un conflict în spațiul public, pe strada *****din mun. Bălți, conflict precedat de nemulțumirea inculpatului față de comportamentul zgomotos și expresiile licențioase utilizate de partea vătămată în apropierea domiciliului său. Totodată, din același ansamblu probator rezultă că acest conflict a degenerat într-o altercație fizică între cei doi, în cursul căreia partea vătămată a suferit o echimoză în regiunea subscapulară dreaptă, calificată medico-legal drept vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății.

În acest context, instanța constată că declarațiile părții vătămate *****sunt consecvente sub aspectul împrejurărilor esențiale ale producerii conflictului, aceasta relatând în mod constant că altercația a degenerat într-o agresiune fizică exercitată de inculpat. Versiunea expusă de partea vătămată nu rămâne izolată, ci se coroborează cu declarațiile martorului *****, care a perceput nemijlocit o parte semnificativă a incidentului, precum și cu concluziile rapoartelor medico-legale, care confirmă existența unei leziuni traumatice compatibile cu mecanismul producerii descris de partea vătămată.

Instanța apreciază declarațiile părții vătămate***** ca fiind credibile sub aspectul împrejurărilor esențiale ale producerii conflictului. Deși aceasta este interesată în soluționarea cauzei, această împrejurare nu este, prin ea însăși, aptă să înlăture valoarea probatorie a declarațiilor sale, atât timp cât acestea sunt consecvente în elementele esențiale și se coroborează cu celelalte mijloace de probă administrate. În speță, relatarea părții vătămate privind existența conflictului, contactul fizic dintre participanți și producerea leziunii corporale nu rămâne izolată, ci este confirmată de concluziile raportului de expertiză judiciară, de procesul-verbal de cercetare la fața locului, precum și, în partea relevantă, de declarațiile martorilor audiați în cauză.

O relevanță probatorie deosebită în prezenta cauză o prezintă secvențele video ridicate în cursul urmăririi penale și cercetate nemijlocit în ședința de judecată. Instanța reține că, deși acestea nu surprind în mod integral desfășurarea incidentului și nici momentul pretins al aplicării loviturilor descrise de partea vătămată, ele redau împrejurările esențiale în care s-a desfășurat conflictul dintre participanți. Din conținutul acestora rezultă că inculpatul a avut o atitudine activă în raport cu partea vătămată, urmărind în mod insistent împiedicarea acesteia de a părăsi locul până la sosirea organelor de poliție, recurgând în acest scop la contact fizic și la blocarea deplasării sale.

Aceste împrejurări confirmă existența unui conflict real între participanți și infirmă, cel puțin parțial, versiunea inculpatului potrivit căreia între părți nu ar fi existat decât simple îmbrânceli lipsite de orice manifestare conflictuală. Totodată, instanța observă că înregistrările video nu surprind în mod direct aplicarea loviturilor descrise de partea vătămată, motiv pentru care această împrejurare urmează a fi analizată prin coroborarea filmărilor cu celelalte mijloace de probă administrate în cauză, în special declarațiile martorilor și concluziile rapoartelor medico-legale.

În ceea ce privește existența actelor de agresiune fizică, instanța acordă o importanță probatorie deosebită declarațiilor martorului***** acesta fiind singurul martor care afirmă că a perceput în mod nemijlocit aplicarea loviturilor asupra părții vătămate. Declarațiile acestuia nu rămân izolate, ci se coroborează atât cu constatările medico-legale privind existența leziunilor traumatice, cât și cu secvențele video care confirmă existența unui conflict fizic între participanți și conduita activă a inculpatului în raport cu partea vătămată.

Declarațiile martorului ***** sunt apreciate de instanță ca fiind credibile în măsura în care acesta relatează exclusiv împrejurările percepute în mod nemijlocit. Deși martorul nu a observat momentul pretinsei aplicări a loviturilor, acesta a confirmat existența conflictului dintre inculpat și partea vătămată, faptul că inculpatul o împiedica pe aceasta să-și continue deplasarea, precum și existența unor urme vizibile imediat după incident, constând în deteriorarea buzunarului pantalonilor și prezența unui hematom în regiunea toracică. Totodată, martorul a precizat că între inculpat și partea vătămată nu existaseră conflicte anterioare, iar conflictul a izbucnit în contextul observațiilor formulate de inculpat cu privire la comportamentul zgomotos al părții vătămate.

Instanța apreciază că declarațiile acestui martor prezintă o valoare probatorie relevantă sub aspectul confirmării existenței conflictului și a consecințelor imediate ale acestuia, fără însă a constitui o probă directă cu privire la modalitatea concretă în care au fost produse leziunile corporale, întrucât martorul a declarat în mod constant că nu a perceput nemijlocit momentul aplicării loviturilor. Tocmai această delimitare sinceră a aspectelor percepute și a celor nepercepute determină instanța să considere declarațiile sale obiective și lipsite de tendința de a suplini prin presupuneri împrejurările pe care nu le-a observat.

O valoare probatorie obiectivă deosebită instanța o atribuie raportului de constatare nr. 202410P0198 din 17.05.2024 și raportului de expertiză judiciară nr. 202410D0267 din 07.06.2024, întrucât acestea au fost întocmite de persoane competente, în condițiile prevăzute de lege, și nu au fost contestate prin administrarea unor probe

contrare. Din concluziile acestora rezultă că partea vătămată *****a prezentat o echimoză în regiunea subscapulară dreaptă, calificată drept vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății, produsă prin acțiunea traumatică directă a unui obiect contondent dur cu suprafață limitată de contact, compatibilă cu lovirea prin intermediul pumnului, cotului sau al unui alt obiect similar.

Instanța reține că aceste concluzii medico-legale nu identifică autorul producerii leziunii și nici împrejurările concrete în care aceasta a fost provocată, însă confirmă în mod obiectiv existența unei leziuni traumatice și mecanismul probabil de producere al acesteia. În consecință, rapoartele medico-legale nu constituie, prin ele însele, o probă a vinovăției inculpatului, însă dobândesc o valoare probatorie relevantă prin coroborarea cu declarațiile persoanelor audiate și cu celelalte mijloace de probă administrate în cauză.

În ceea ce privește declarațiile martorilor ***** (soția inculpatului), ***** (mama inculpatului), ***** și *****, instanța constată că acestea prezintă un grad ridicat de convergență în ceea ce privește contextul producerii conflictului, confirmând că incidentul a fost precedat de un schimb de replici între inculpat și partea vătămată, generat de comportamentul zgomotos și limbajul licențios atribuit acesteia din urmă. Totodată, acești martori confirmă că între participanți a existat un contact fizic, inculpatul încercând să împiedice partea vătămată să părăsească locul până la sosirea organelor de poliție.

Cu toate acestea, instanța nu poate acorda aceeași forță probatorie afirmațiilor acestor martori potrivit cărora inculpatul nu ar fi exercitat acte de agresiune fizică asupra părții vătămate. O asemenea concluzie nu rezultă dintr-o percepție directă și completă a întregii desfășurări a incidentului, întrucât chiar martorii au arătat că nu au urmărit permanent conflictul, unii dintre ei retrăgându-se în gospodărie sau observând doar anumite secvențe ale acestuia. În plus, această parte a declarațiilor nu se armonizează cu concluziile rapoartelor medico-legale și nici cu declarațiile martorului *****, care afirmă că a perceput nemijlocit exercitarea actelor de agresiune.

Instanța apreciază că relația apropiată existentă între acești martori și inculpat nu constituie, prin ea însăși, un temei pentru înlăturarea declarațiilor lor, însă reprezintă o împrejurare ce impune evaluarea acestora cu o prudență sporită și prin coroborare cu ansamblul celorlalte mijloace de probă administrate. Sub acest aspect, instanța reține declarațiile acestora în măsura în care confirmă contextul producerii conflictului și împrejurările percepute în mod nemijlocit, fără a putea primi concluziile acestora privind inexistența actelor de agresiune, întrucât acestea sunt infirmate de ansamblul probelor administrate în cauză.

Prin urmare, evaluând în ansamblu materialul probator administrat în cauză, instanța reține că existența conflictului dintre inculpat și partea vătămată, contactul fizic dintre aceștia, precum și producerea leziunii corporale sunt împrejurări demonstrate printr-un ansamblu de probe concordante, alcătuit din declarațiile părții vătămate, declarațiile martorilor care au perceput în mod nemijlocit sau parțial desfășurarea incidentului, concluziile rapoartelor medico-legale și secvențele video cercetate în ședința de judecată, care se completează reciproc și formează un tablou probator coerent.

În ceea ce privește declarațiile inculpatului Gîlcă Sergiu, instanța reține că acestea reprezintă un mijloc de apărare procesuală, care, asemenea oricărui alt mijloc de probă, urmează a fi apreciat prin prisma concordanței sale cu ansamblul materialului probator administrat în cauză. Exercitarea dreptului de a nu recunoaște învinuirea nu poate genera, prin ea însăși, consecințe defavorabile inculpatului, însă susținerile formulate de acesta urmează a fi verificate prin raportare la celelalte probe administrate în cauză.

Instanța apreciază că declarațiile inculpatului se confirmă parțial în ceea ce privește existența unui conflict verbal anterior incidentului, determinat de nemulțumirea acestuia față de comportamentul zgomotos și limbajul utilizat de partea vătămată, precum și sub aspectul faptului că acesta a apelat organele de poliție și a încercat să împiedice plecarea părții vătămate până la sosirea echipajului de poliție. Aceste împrejurări sunt confirmate inclusiv de declarațiile martorilor și de secvențele video cercetate în ședința de judecată.

În schimb, instanța nu poate primi susținerile inculpatului potrivit cărora între participanți nu ar fi existat decât simple îmbrânceli, fără exercitarea unor acte de agresiune fizică. Această versiune este infirmată de ansamblul probelor administrate, respectiv de concluziile rapoartelor medico-legale care confirmă existența unei leziuni traumatice produse prin acțiunea unui corp contondent dur, de declarațiile martorului***** care afirmă că a perceput nemijlocit aplicarea loviturilor, precum și de celelalte probe care confirmă existența unui contact fizic și dinamica conflictului dintre participanți.

Prin urmare, instanța apreciază că declarațiile inculpatului pot fi reținute doar în măsura în care acestea se coroborează cu celelalte mijloace de probă administrate, neputând constitui un temei suficient pentru înlăturarea concluziilor desprinse din ansamblul probator, care, privit în integralitatea sa, conduce la stabilirea unei situații de fapt diferite sub aspectul modalității de desfășurare a conflictului.

5.2. Raportând situația de fapt astfel stabilită la exigențele art. 287 alin. (1) Cod penal, instanța reține că simpla existență a unui conflict interpersonal sau chiar exercitarea unor acte de agresiune fizică nu conduce, în mod automat, la întrunirea elementelor constitutive ale infracțiunii de huliganism. Pentru existența acestei infracțiuni este necesar ca acțiunile făptuitorului, prin conținutul și modalitatea lor de manifestare, să depășească limitele unui diferend individual și să constituie expresia unei sfidări vădite a regulilor elementare de conviețuire socială, caracterizată printr-o obrăznicie deosebită și prin lipsa evidentă de respect față de societate.

În cauza de față, instanța nu ignoră împrejurarea că incidentul s-a produs pe fondul unui conflict verbal anterior, generat de nemulțumirea inculpatului față de comportamentul zgomotos și limbajul utilizat de partea vătămată în apropierea domiciliului său. De asemenea, instanța reține că partea vătămată se afla sub influența alcoolului și că aceasta a fost ulterior sancționată contravențional pentru conduita sa. Cu toate acestea, aceste împrejurări constituie exclusiv contextul producerii conflictului și nu sunt apte să justifice conduita ulterioară a inculpatului.

Instanța constată că acțiunile inculpatului nu pot fi reduse la un simplu conflict spontan între două persoane. Deși incidentul a fost precedat de nemulțumirea inculpatului

față de comportamentul zgomotos și limbajul utilizat de partea vătămată, reacția acestuia a depășit în mod evident limitele unei conduite socialmente acceptabile. În loc să se limiteze la sesizarea organelor competente ori la așteptarea intervenției acestora, inculpatul a ales să intervină personal, să urmărească partea vătămată, să o împiedice în mod repetat să părăsească locul și să continue confruntarea într-un spațiu accesibil publicului, în prezența mai multor persoane.

Or, împrejurarea că un conflict a avut un factor declanșator nu exclude, prin ea însăși, existența infracțiunii de huliganism, atât timp cât modalitatea concretă de manifestare a conduitei depășește scopul înlăturării acelui conflict și se transformă într-o manifestare vădită de sfidare a regulilor elementare de conviețuire socială. În speță, instanța reține că inculpatul nu s-a limitat la formularea unor observații ori la solicitarea intervenției organelor de poliție, ci a persistat într-o conduită agresivă și autoritară, exercitată în mod public asupra părții vătămate, ignorând normele minimale de conduită impuse într-o societate democratică.

Caracterul de obrăznicie deosebită al acțiunilor inculpatului rezultă nu din simpla existență a conflictului ori a agresiunii fizice, ci din ansamblul circumstanțelor în care acestea s-au produs, respectiv inițierea și menținerea confruntării într-un loc public, împiedicarea repetată a părții vătămate de a-și continua deplasarea, exercitarea unei conduite coercitive și agresive în văzul altor persoane și ignorarea deliberată a regulilor elementare de respect reciproc și conviețuire socială. O asemenea conduită depășește limitele unei simple altercații interpersonale și dobândește semnificația unei manifestări ostentative de desconsiderare a ordinii publice și a valorilor sociale ocrotite de legea penală.

În consecință, instanța apreciază că probele administrate demonstrează, dincolo de orice dubiu rezonabil, că acțiunile inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, în modalitatea normativă reținută prin actul de învinuire, respectiv acțiuni intenționate care încalcă ordinea publică și care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.

5.3. Cu privire la argumentele inculpatului din referința acestuia la rechizitoriu, precum și la teza apărării din concluziile sale scrise instanța enunță următoarele considerațiuni.

Dreptul la apărare presupune posibilitatea inculpatului de a propune propria versiune asupra circumstanţelor cauzei, de a combate acuzaţia şi de a invoca orice argument pe care îl apreciază util intereselor sale procesuale.

Totuşi, într-un proces penal guvernat de principiul aflării adevărului şi al liberei aprecieri a probelor, nicio susţinere formulată de una dintre părţi nu dobândeşte valoare probatorie prin simpla ei afirmare, ci numai în măsura în care aceasta îşi găseşte confirmarea obiectivă în ansamblul materialului probator administrat.

Or, convingerea instanţei nu poate fi edificată pe percepţii subiective, pe explicaţii justificative ori pe simple ipoteze favorabile uneia dintre părţi, ci exclusiv pe evaluarea critică, logică şi coroborată a tuturor probelor cercetate nemijlocit în şedinţa de judecată.

În această ordine de idei, instanţa a analizat cu deosebită atenţie atât declaraţiile inculpatului, cât şi argumentele dezvoltate de apărare, inclusiv susţinerile potrivit cărora

conflictul ar fi fost determinat exclusiv de conduita provocatoare a părţii vătămate, că inculpatul nu ar fi urmărit decât împiedicarea plecării acesteia până la sosirea poliţiei, că ar fi acţionat exclusiv în scopul restabilirii ordinii publice, precum şi criticile formulate asupra modului de administrare a probelor în faza urmăririi penale.

Cu toate acestea, instanţa constată că aceste susţineri, privite atât individual, cât şi în ansamblul lor, nu sunt apte să răstoarne concluziile desprinse din totalitatea probelor administrate în cauză, întrucât reprezintă o interpretare selectivă a faptelor şi o valorizare unilaterală a unor împrejurări izolate, desprinse artificial din contextul general al evenimentelor.

Instanţa reţine că procesul penal nu are menirea de a valida retrospectiv conduita morală a tuturor persoanelor implicate într-un conflict şi nici de a identifica partea care a manifestat prima o atitudine reprobabilă.

Misiunea sa fundamentală constă în verificarea, dincolo de orice dubiu rezonabil, dacă persoana trimisă în judecată a realizat conduita descrisă în actul de învinuire şi dacă această conduită întruneşte elementele constitutive ale infracţiunii imputate.

Din această perspectivă, chiar admiţând existenţa unei atitudini provocatoare, zgomotoase ori lipsite de decenţă din partea persoanei vătămate, asemenea împrejurări nu constituie, în sine, o cauză justificativă şi nu sunt de natură să legitimeze o conduită incompatibilă cu exigenţele ordinii de drept.

Într-un stat de drept, reacţia la conduita ilicită a altei persoane nu poate fi abandonată arbitrariului individual, ci trebuie realizată exclusiv prin intermediul mecanismelor instituţionale prevăzute de lege.

De asemenea, instanţa nu poate primi nici argumentul potrivit căruia simplul fapt al apelării serviciului unic de urgenţă 112 ar conferi inculpatului prerogativa de a împiedica, prin propriile sale acţiuni, libertatea de deplasare a persoanei vătămate până la sosirea organelor de poliţie.

Dimpotrivă, sesizarea autorităţilor competente presupune tocmai recunoaşterea rolului exclusiv al acestora în gestionarea unor asemenea situaţii, iar nu substituirea atribuţiilor conferite prin lege organelor abilitate.

Acceptarea unei teze contrare ar însemna legitimarea unei forme de justiţie privată, incompatibilă cu principiile fundamentale care guvernează ordinea constituţională şi procesul penal.

Tot astfel, instanţa apreciază că eventualele critici referitoare la lipsa unor confruntări sau la neadministrarea anumitor mijloace de probă în faza urmăririi penale nu pot conduce, prin ele însele, la infirmarea acuzaţiei.

Cercetarea judecătorească reprezintă etapa procesuală în care instanţa administrează nemijlocit probele, verifică veridicitatea acestora şi înlătură orice eventuală insuficienţă ori contradicţie existentă anterior. Or, în prezenta cauză, toate persoanele relevante au fost audiate nemijlocit, fiecare probă fiind supusă dezbaterii contradictorii şi evaluată potrivit exigenţelor art. 101 Cod de procedură penală, astfel încât convingerea instanţei nu este rezultatul unei prezumţii de vinovăţie, ci expresia unei analize complete, obiective şi exhaustive a întregului material probator.

În sfârşit, instanţa subliniază că diferenţele existente între percepţiile unor martori cu privire la fiecare detaliu al incidentului nu constituie, prin ele însele, un argument în favoarea inexistenţei faptei. Dimpotrivă, în aprecierea credibilităţii unei depoziţii, instanţa nu urmăreşte uniformitatea artificială a declaraţiilor, ci concordanţa lor asupra elementelor esenţiale ale situaţiei de fapt.

Or, tocmai această convergenţă a probelor administrate permite instanţei să distingă între contradicţiile aparente, inerente percepţiei umane, şi contradicţiile reale, apte să genereze un dubiu rezonabil.

În prezenta cauză, o asemenea îndoială nu subzistă, întrucât probele administrate se completează reciproc într-un ansamblu logic, coerent şi convergent, capabil să demonstreze, dincolo de orice dubiu rezonabil, vinovăţia inculpatului în limitele acuzaţiei formulate.

6. La compartimentul individualizării pedepsei instanţa de judecată relevă următoarele consideraţiuni.

Calificînd acţiunile inculpatului Gîlcă Sergiu, la determinarea aplicării unei pedepse juste, corecte, atît sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, cît şi prin punctul de vedere al nevoii de reeducare a făptuitorului, instanţa de judecată va ţine cont de gravitatea infracţiunii săvîrşite, de motivul săvîrşirii acesteia, de personalitatea inculpatului, precum şi de circumstanţele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea.

Potrivit art. 61 alin. (1) şi (2) din Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvîrşit infracţiuni, cauzînd anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni atît din partea condamnaţilor, cît şi a altor persoane.

Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Potrivit art. 75 alin. (1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvîrşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvîrşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Circumstanţe ce atenuează răspunderea penală, conform art. 76 Cod penal, în privinţa lui Gîlcă Sergiu - nu au fost stabilite.

Circumstanţe ce agravează răspunderea penală conform art. 77 Cod penal, în privinţa lui Gîlcă Sergiu – nu au fost stabilite.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnatului, cât şi a

altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Se constată că sancţiunea art. 287 alin. (1) Cod penal, stabileşte următoarele pedepse:

- amendă în mărime de la 550 la 1050 unităţi convenţionale;
- muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore;
- sau cu închisoare de pînă la 3 ani.

7. În şedinţa de examinare a cauzei acuzatorul de stat în persoana procurorului Reaboi Oleg, ţinând cont de faptul că, inculpatul nu este la prima abatere de la legea penală, consideră oportun pentru infracţiunea săvîrşită de a-i fi stabilită în baza art. 287 alin. (1) Cod penal pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 550 unități convenționale.

Totodată acuzatorul de stat a solicitat încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor de judecată în sumă de 320 lei.

Apărătorul Guțu Tatiana în cadrul şedinţei de judecată a solicitat achitarea lui Gîlcă Sergiu de sub învinuirea de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, deoarece nu a fost dovedită vina clientului său.

Inculpatul a susţinut poziţia avocatului.

8. În procesul individualizării judiciare a pedepsei, instanța nu este chemată să opteze în mod formal între sancțiunile alternative prevăzute de lege, ci să identifice acea reacție penală care, prin natura și intensitatea sa, răspunde exigențelor principiului proporționalității și realizează scopurile prevăzute de art. 61 Cod penal.

Individualizarea pedepsei presupune realizarea unui just echilibru între gravitatea concretă a faptei, gradul de pericol social al conduitei infracționale și datele ce caracterizează persoana inculpatului, astfel încât sancțiunea aplicată să nu fie nici excesivă, nici insuficientă în raport cu necesitatea prevenirii săvârșirii unor noi infracțiuni.

Instanța reține că infracțiunea săvârșită face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, că aceasta nu a produs consecințe ireversibile asupra integrității corporale a părții vătămate, iar conduita infracțională, deși incompatibilă cu exigențele ordinii de drept și ale conviețuirii sociale, nu relevă un grad de periculozitate care să impună izolarea inculpatului de societate ori aplicarea unei sancțiuni neprivative de libertate cu un grad sporit de severitate.

În același timp, instanța nu poate ignora faptul că inculpatul a mai fost anterior în conflict cu legea penală, împrejurare care impune o reacție fermă din partea statului și exclude oportunitatea unei abordări pur simbolice a răspunderii penale. Cu toate acestea, lipsa circumstanțelor agravante prevăzute de art. 77 Cod penal, inexistența unor urmări de o gravitate sporită și împrejurările concrete în care s-a produs conflictul determină instanța să concluzioneze că scopurile pedepsei pot fi atinse și fără aplicarea unei sancțiuni privative de libertate sau a muncii neremunerate în folosul comunității.

În aceste condiții, instanța apreciază că aplicarea pedepsei sub formă de amendă în cuantumul minim prevăzut de sancțiunea art. 287 alin. (1) Cod penal, și anume 550 unități convenționale, echivalentul a 27 500 lei, reprezintă o reacție penală proporțională cu gravitatea concretă a faptei și suficientă pentru realizarea scopului preventiv și educativ al răspunderii penale. O asemenea sancțiune exprimă dezaprobarea fermă a statului față de conduita inculpatului, fără a depăși ceea ce este necesar pentru corectarea acestuia și prevenirea săvârșirii unor noi infracțiuni.

Totodată instanța de judecată va explica lui Gîlcă Sergiu că, conform prevederilor alin.(3^1) al art.64 Cod penal, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în 72 de ore din momentul în care hotărîrea devine executorie.

9. În conformitate cu prevederile art. 395 alin. (1) pct. 5) din Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătată dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului pînă cînd sentinţa va deveni definitivă.

La fel, potrivit art.175 alin. (2) din Cod de procedură penală măsurile preventive sînt orientate spre a asigura buna desfăşurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori *spre asigurarea de către instanţă a executării sentinţei.*

Astfel reieșind din normele procesuale indicate și circumstanțele faptei, instanța de judecată consideră necesar, de a aplica în privința inculpatului Gîlcă Sergiu a măsurii preventive, prevăzută de art.178 din Cod de procedură penală, și anume obligarea de a nu părăsi ţara, pentru *„...asigurarea executării sentinței”*.

Raționamentul aplicării măsurii preventive reținute la caz se explică prin faptul că, aceasta are drept scop realizarea principiului inevitabilității executării pedepsei penale stabilite de instanță inculpatului.

10. La fel, instanţa de judecată reţine că, acuzatorul de stat a solicitat încasarea din contul inculpatului în beneficiul statului a sumei de 768 lei suportate pentru efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 202410D0267 din 07.06.2024 şi raportului de constatare nr. 202410P0198 din 17.05.2024.

Instanţa reţine modificările parvenite în art. 143 Cod de procedură penală, potrivit căruia alin. (2) care prevedea plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) din contul mijloacelor bugetului de stat, a fost abrogat. Respectiv, instanţa consideră oportun a admite solicitarea procurorului privind încasarea din contul inculpatului Fornea Igor în contul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 768 lei suportate la efectuarea raportului de expertiză judiciară nr. 202410D0267 din 07.06.2024 şi raportului de constatare nr. 202410P0198 din 17.05.2024.

Mai mult, efectuarea cheltuielilor judiciare într-o cauză penală este provocată de săvârşirea unei infracţiuni, care impune desfăşurarea urmăririi şi a judecării cauzei pentru aplicarea legii penale celui ce a comis-o.

Ca urmare, cheltuielile judiciare sânt imputabile inculpatului condamnat pentru săvârşirea infracţiunii, temeiul juridic fiind vinovăţia sa infracţională, deoarece fără săvârşirea infracţiunii astfel de cheltuieli nu s-ar fi efectuat.

Obligaţia inculpatului de a suporta cheltuielile judiciare este principală şi integrală, întrucât săvârşirea unei infracţiuni atrage în mod inevitabil desfăşurarea urmăririi penale si a judecării cauzei, pentru a i se aplica pedeapsa infractorului, obligaţia de a suporta cheltuielile judiciare îi revine în principal acestuia, chiar dacă partea vătămată şi partea civilă au determinat, prin cererile lor, producerea unor cheltuieli.

De asemenea, obligaţia de a suporta cheltuielile judiciare este integrală, incluzând toate cheltuielile necesare pentru pronunţarea unei hotărâri de condamnare de către prima instanţă.

11. Conform art. 157 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sînt expuse ori adeverite circumstanţe care au importanţă pentru cauză. Documentele se anexează, prin ordonanţa organului de urmărire penală sau prin încheierea instanţei, la materialele dosarului şi se păstrează atîta timp cît se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sînt necesare pentru evidenţă, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deţinătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrîndu-se în dosar.

Mijlocul material de probă:

- disc de model DVD-R cu 4 secvențe video, anexat la coperta dosarului penal, recunoscut și anexat la materialele cauzei penale prin ordonața organului de urmărire penală la 30.05.2024, /f.d. 55/, rămîne la dosar pe toată durata păstrării acestuia.

12. La caz, corpuri delicte, acţiuni civile sau bunuri sechestrate nu au fost expuse.

13. În baza art. art. 340, 384, 385, 389, 392-395 şi 397 Cod de procedură penală, instanţa de judecată,

C O N D A M N Ă:

Se recunoaşte vinovat **Gîlcă Sergiu *******de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal şi în baza acestei Legi se stabileşte numitului pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 550 unități convenționale, echivalentul a 27 500 (douăzeci și șapte mii cinci sute) lei.

Se explică lui Gîlcă Sergiu că, conform prevederilor alin.(3^1) al art.64 Cod penal, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în 72 de ore din momentul în care hotărîrea devine executorie.

Se încasează de la Gîlcă Sergiu în beneficiul statului suma de 768 /şapte sute șaizeci și opt/ lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

Mijlocul material de probă:

- disc de model DVD-R cu 4 secvențe video, anexat la coperta dosarului penal, recunoscut și anexat la materialele cauzei penale prin ordonața organului de urmărire penală la 30.05.2024, /f.d. 55/, rămîne la dosar pe toată durata păstrării acestuia.

Sentinţa motivată fiind pronunţată în şedinţă publică la 23.07.2026

Sentinţa poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălţi (sediul central).

Preşedintele şedinţei,
judecătorul: /semnătura/ Igor Mozgovoi